

НИКАЛАЙ АЛЕКСЕЕВИЧ ОСТРОУСКИ

ПАМ'ЯЦІ НИКАЛАЯ ОСТРОУСКАГА

Пам'яць вільні пісьменнік, чалавек-грамадзянін, лепшы сын вялікай партыі Леніна—Сталіна.

Уся наша памяць, увесь наш Савецкі Саюз, усе нашы народы, незалежна ад іх нацыянальнасці, яго пераказалі, чыталі, любілі як свайго роднага.

Ён пакінуў аб сабе выдатную памяць, аб якой будучы ведаць нашы патомкі. «Як гартавалася сталь» — гэта дакумент, па якім будзе вучыцца наша маладая савецкая пакаленне, гэта дакумент, які будзе заклікаць нас да новых перамоў, да радасці новага чалавечага грамадства.

І стаю пад сваёй магілай пісьменнік-кадэці, лепшага сына нашай вялікай радзімы — энтузіяста, прыгожага прычэпа новага сацыялістычнага грамадства, і гэта магіла—жывое напамінанне нам аб тым, як трэба жыць, як трэба змагацца за вялікую справу нашай эпохі, эпохі нашага вялікага Сталіна.

Я. КУПАЛА.

Народны паэт рэспублікі.

МУЖНЫ, МОЦНЫ БАРАШЫТ

(Па тэлефону з Мадрыда)

З вялікім жахам успрымае вестка аб смерці Нікалая Остроўскага.

Ад нас уплыў пісьменнік і мужны, моцны барацьбіт. Так, моцны. Вялікі моцны, бо барацьбіт ён неў, перш за ўсё, са сваім слабым, ніжэйшым чалавекам.

Перамагаючы «хваробу», напружваючы ўсе разумовыя сілы, ён мог творыць, і творчыцца яго была энтузіястычная барацьба з нястомнай, палякай, матамкеннай.

Веліччя і чудова фігура Нікалая Остроўскага ўвайшоў у галарэю лепшых большавікоў.

Міхал Кальцоў,
(«Правда»).

ВЕЧНАЯ ПАМ'ЯЦЬ ТАБЕ, НАШ ДРУГ І БРАТ

Пісьменніцкая грамадасць Савецкага Саюза, мы ўсе — грамадзяне нашай вялікай радзімы, панеслі велізарную страту: перастанала біцца гартавая сэрца пісьменніка-кадэці Нікалая Алексеевіча Остроўскага. Біла гартавая смерць перамагаючага чалавека, поўнага самай светлай веры ў жыццё, поўнага самай вялікай прагі да жыцця і дзейнасці. Але яна не перамагла і не перамагла гартаваннага жыцця Остроўскага, ён вечна будзе з намі ў сваіх творах, ён будзе жыць у вобразах нашых камасольнікаў, бо само яго жыццё — гэта мучанка, светлая паэма, непаўторнае нават смерці.

Вечная памяць табе, наш друг і брат — Нікалай Алексеевіч.

ПЯТРО ГЛЕБКА.

ЗМАГАННЕ І МУЖНАСЦЬ

Побач з вялікімі і мудрымі словамі, якія прынесла чалавечтву пралетарская рэвалюцыя, пачынае месса займаюць словы: змаганне і мужнасць.

Такім быў Нікалай Остроўскі. Усім сваім жыццём, ён, сын рэвалюцыі, член партыі Леніна—Сталіна, паказаў свету неўміручую сілу большавіцкага аптымізма, незломную мужнасць большавіцкай волі да перамоў, магучасць вялікіх ідэй барацьбы за камунізм. Даміла Нікалая Остроўскага назаўсёды захаваць народы Саюза Саветаў.

ЭДУАРД САМУЙЛЕНАК.

БЛАГАРОДНЫ СЫН САВЕЦКАГА НАРОДУ

У Акадэміі навук БССР адбыўся жалобны мітынг навуковых работнікаў, прысвечаны памяці пісьменніка-ардэнаўскага Нікалая Остроўскага.

Удзельнікі мітынга ўшанавалі памяць мужнага баяна-пісьменніка ўстаўленнем.

Дырэктар Інстытута літаратуры, мастацтва і мовы т. Крэнеўскі ў сваім слове адзначыў:

— Сакрэт мужнасці Нікалая Остроўскага заключаецца ў тым, што ён быў і застаўся да канца свайго жыцця большавіком. Ён чарпаў з яго мужнасць у нашым сацыялістычным будаўніцтве, у нашым ідэальным і рэальным жыцці. Нікалай Остроўскі застаўся ў памяці савецкага народу, як бларадны сын і таленавіты мастак.

Насяла выступленні т. Маслоўскага, Фінгоўскага, Юр'евіча і Валасевіча мітынг закрыўся.

ЧАЛАВЕК СВЕТЛАГА РОЗУМУ

БАРЫСАЎ, 23 снежня. (Спец. нар. «Звязда»). З наступным смутку і жалю папаўняў Барысава сусветны вестка аб смерці любімага пісьменніка-ардэнаўскага Н. А. Остроўскага.

Студэнты і выкладчыкі барысаўскага палітсвечнага рабфака ў колькасці 150 чалавек на жалобным мітынгу гаварылі аб вялікай любі да свайго пісьменніка-ардэнаўскага.

— Калі чытаеш раман «Як гартавалася сталь», — гаворыць выкладчык па рускай літаратуры тав. Коган, — дык нельга адрозніваць.

Студэнт-камасолец Даніла Каско заміў: «Наша краіна страціла выдатнага чалавека—чалавека светлага розуму. Мы ладзім аб'яднанне яшчэ лепш вучыцца, лепш змагацца за справу Леніна — Сталіна».

В. АСТРОУСКИ.

22 снежня ў Маскве памёр пісьменнік-ардэнаўска Н. А. Остроўскі на смерным ложку. Перадана ў Маскву для «Звязды» на бальдэпарату Беларускага кіраўніцтва сувязі.

КАМІСІЯ ПА ПАХАВАННЮ Н. А. ОСТРОУСКАГА

МАСКВА, 23 снежня. (БЕЛТА). Праўленнем саюза савецкіх пісьменнікаў СССР створана камісія па пахаванні пісьменніка-ардэнаўска Н. А. Остроўскага ў складзе т. В. Стаўскага (старшыня), Г. Якухі, В. Файнберг, Н. Асеева, А. Караванова, А. Фадзеева, В. Іванова і Г. Леонава.

АПОШНЯЕ ПІСЬМО

СОЧЫ, 22 снежня (БЕЛТА). Днямі маі пісьменнік Нікалай Остроўскі атрымаў ад свайго пісьма, адраўленага 14 снежня.

«Мілая матушка! Сёння я закончыў усе работы над першым томам «Рождзеныя бурей». Данае мной Цэнтральнаму Камітэту камасола слова — закончыў кнігу к 15 снежня — я выкапаў. Увесь гэты месяц я працаваў «у тры змены».

У гэты перыяд я замучыў да крайнасці ўсіх маіх сакратароў, падаваў ім выхадныя дні, прымушаючы іх працаваць з ранку і да глыбокай ночы. Бетныя дзятчаты! Не ведаю, як яны аба мне думаць, але я і імі паступаў несумленна.

Зараз усе гэта ў мінулым. Я стануся бязмерна. Але затое кніга закончана і праз тры тыдні выйдзе з друку ў «Роман-газета» тыражом у 150 тысяч экз., потым у некалькіх выданнях агульнай сумай калі поўмільёна экзэмпляраў.

Ты, напэўна, чытала аб эрадыцыі Андрэя Жыда. Як ён ашукаў нашы сэрцы! І хто-б мог падумаць, мама, што ён зробіць так падла і нячэсна! Ніхай будзе гэтаму старому чалавеку сорама за свайго учынак! Ён ашукаў не толькі нас, але і ўвесь наш магучы народ. Цяпер яго кні-

га пад назвай «Зварот з Расіі» ўсе нашы ворагі скарываюць супроць сацыялізма, супроць рабочага класа. Пра мяне ў гэтай кнізе Андрэя Жыда пісаў «добра». Ён гаворыць, што калі-б я жыў у Еўропе, то я ў іх лічыўся-б «святым» і г. д.

Але не буду больш аб гэтым гаварыць. Я цяжка перажыў гэта эрадыцыю, бо шчыра паверыў яго словам і слязам, і тое, што ён з такім захваленнем вітаў у нашай краіне, ўсё нашы дасягненні і перамогі.

Зараз я буду апачываць цэлы месяц. Працаваць буду ніякога, калі, вядома, уперці. Характар-жа ў нас з табы, мама, адмысловы. Але ўсё-ж адначасна: буду чытаць, слухаць музыку і спяць падобна, а то — 6 гадзін сну маю.

Ты слухала прамову правадара па VIII З'ездзе Савецка? Нашыя мае, ці прадуе ў нас радыёпрыёмнік?

Ты мне выбач, родная, за тое, што я не пісаў табе гэты тыдні, але я ніколі не забываю. Барамаць сябе і будзь бадай! Зіма мясціны прайшла хутка, і разам з вясной я зноў вярнуся да працы. Моця папскаю твае рукі, часныя рабочыя рукі і пяшчотна абнімаю.

Твой Н. ОСТРОУСКИ.

БЫВАЙ, ДАРАГІ НИКАЛАЙ АЛЕКСЕЕВИЧ

Савецкая літаратура панесла вялікую страту. Памёр Нікалай Алексеевіч Остроўскі — таленавіты мастак-большавік, верны сын вялікай сацыялістычнай радзімы, чыё жыццё—чудовы прыклад мужнага рэвалюцыйна-пісьменніка. Нікалай Алексеевіч першай кнігай аб савецкай маладзё, раманам «Як гартавалася сталь» стаў любімым аўтарам усіх народаў Савецкага Саюза. На героіх яго рамна савецкага маладзё вучыцца і будзе вучыцца змаганню да камунізму, яго жыццё—зор для маладых барацьбітоў нашага вялікага часу. Білагітасная хвароба прыкавала Нікалая Алексеевіча да ложка. Але большавіцкая воля і мужнасць не пакідалі яго да апошняга часу. Будучы вельмі хворым, ён напружваў усе свае сілы, каб многа працаваць для нашай сацыялістычнай эпохі. Змяніўшы вінтоўку, якую ён мужна тры-

маў у грамадзянскай вайну, на праю пісьменніка-большавіка, ён быў у першых чалавек пісьменнікаў-рэвалюцыйна-рабочых, ён стварыў незабыўныя творы, якія заўсёды будуць каліць на барацьбу, якія каліць да радаснага ідэальнага жыцця ў наш вялікі час.

Смерць літаратара-ардэнаўска Н. А. Остроўскага вялікая страта для літаратуры ўсіх народаў Савецкага Саюза. Беларускія савецкія пісьменнікі схіляюць свае галовы перад сваймі таварышамі, слаўным пісьменнікам-большавікам. Беларускія савецкія пісьменнікі назаўсёды захаваць у памяці светлы вобраз Нікалая Алексеевіча, які прыклад страгнага рэвалюцыйна-рабочага, мастака-большавіцкага слова.

Бывай, дарогі Нікалай Алексеевіч. Агульны сход пісьменнікаў ГОРАДА МЕНСКА.

ЖАЛОБНЫ МІТЫНГ У ДОМЕ ПІСЬМЕННИКА

Словамі смутку і вялікай жалобы з барацьбіт за вялікую справу сацыялізма. Ён застаўся ў нашай памяці вялікім таленам мужнасці.

— Аб ім памяць застаўся ў гісторыі чалавечтвы, — кажа Пятрон Галевац, — Ён гаворыць пра хвалючую кнігу Нікалая Остроўскага «Як гартавалася сталь», якая служыць яркім прыкладам для ўсёй нашай літаратуры і кожнага пісьменніка. Жыццё і мужнасць Н. А. як чалавека і мастака-літаратара будзе для нас прыкладам, якім мы будзем вучыцца ў яго лепшым поспехі ў працы.

З хвалючай прамовай выступіў Ізі Харыч. Ён гаворыць, што ў нашым жыцці стаіць перад намі чалавечтвы, якая пачае грамадства. Такім чалавечтвы ў літаратуры быў Нікалай Алексеевіч, які гартавалася ў сабе палітычны асобі і барацьбіт.

Остроўскі быў мужны таму, што ачуваў сябе членам вялікага калектыва. Ён загар да апошняга ўдзёху і памер памаўшым радасць барацьбы. І па-жыццёваму гучаць словы Андрэя Жыда, які не мог у гэтым калектыве заўважыць асобі, а якая нясла прыклад антымізма настрайчыцкага пакалення. — заканчвае Ізі Харыч.

З прамовай смутку і жалобы з прычыны смерці Нікалая Алексеевіча выступіў таласма пісьменнікі Змітрок Бахуля, П. Броўка, Шведзік і інш. Прыклад барацьбы, вялікай грамадскай работы Остроўскага, яго героіка, героіка-ленінскага камасола ў грамадзянскай вайне, непахітная воля да працы, мужнасць, прадэзавіць — надышоў застаўся ў нас узорам для росту новага чалавеча нашай сталінскай эпохі.

НИКАЛАЙ АЛЕКСЕЕВИЧ ОСТРОУСКИ

(БІАГРАФІЯ)

Нікалай Алексеевіч Остроўскі нарадзіўся ў 1904 годзе ў мястэчку Шпэтоўка, Ізяслаўскага павета, Валынскай губерні, у сям'і чыгуначнага рабочага. У раннім узросце ён страціў бацьку. З таго часу сям'я так-ся існавала на заработак маці і старэйшага брата—сёсара чыгуначнага дэпа.

У 1915 г. калі 11-гадовага хлопчыка Нікалая Остроўскага выгналі з царкоўна-прыходскай школы за пастаянныя непадзкі з палом, ён з галікімі цяжкасцямі ўстроіўся на работу ў сталінным будфене. З гэтага часу пачалося яго працоўнае жыццё. Ён працуе кубушчыком, рабочым на складзе, надручным катэжара на электрастанцыі.

У 1919 г. Нікалай Остроўскі ўступае ў камсамол і становіцца ў рады алжыжых баяноў за вызваленне Украіны ад нямецкіх і польскіх акупантаў. Ён прымае ўдзел у грамадзянскай вайне ў конных частках Кавказскага і Будзёнскага. Пад Львовым Н. А. Остроўскі атрымаваў цяжкое раненне. Але гэта толькі на час вядоўчы са строю мужнага барацьбіта. Ён дамабіўся толькі пасля сканчэння грамадзянскай вайны.

У 1921 г. Н. А. Остроўскі працуе ў Кіеве, у галоўных чыгуначных майстэрнях, а ў 1922 г. на ўдарным будаўніцтве чыгуначнай веткі. Тут ён захварэў тубам. Цяжкая хвароба да ўсканчэння. Насля вызараўлення Н. А. Остроўскі накіравана камісарам батальёна войск унутранай аховы ў паранічным Берэзюўскім раёне.

Пачынаючы з 1924 г., калі Н. А. Остроўскі ўступіў у рады большавіцкай партыі, ён на працягу некалькіх год знаходзіўся на віручай камасольскай рабоце.

У 1927 годзе ЦК камасола Украіны прымае ўсе меры, каб аднавіць моцна падарванае здароўе Н. А. Остроўскага і даць яму магчымасць з новымі сіламі прыняцца да работы. У поўнай меры гэта не ўздзеі. Н. А. Остроўскі працуе прапагандастам, вядзе марксіска-ленінска туркі. Увесь воляны час ён аддае ўмоўнае рабонае пад сабой.

Пахоты, напружана арганізатарскай і прапагандацкай работа, вынікі стары раны і трыа вынікаюць цяжкае захворванне, у рэзультатэ якога Н. А. Остроўскі пазаўважана эроку.

Але бадрэсць духу і кіпучая энергія ні на мінуту не пакідаюць слаўнага барацьбіта за сацыялізм. У 1928 годзе пачынаецца літаратурная дзейнасць Н. А. Остроўскага.

«Фізічна страпіў амаль усе, засталася толькі непахітная энергія маладосці і страпанае жаданне быць чым-небудзь карысным свайму партыі і свайму класу». — піша Н. А. Остроўскі ў сваёй аўтабіяграфіі. Свае сілы ён аддае старанна раману «Як гартавалася сталь», які выхадзіць у 1932 г. Яго першы раман, высокая ацэнка ўсёй працоўнай маладзё Савецкага Саюза, партыі і ўладам, хутка стаў аной з любімых кніг у нашай краіне. Ён пераказвае на многія мовы народаў СССР, а таксама і на замежныя мовы.

1 кастрычніку 1935 года Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР ушанаваліў Н. А. Остроўскага ордэнам Леніна. Высокая ўшанаванне ўрада да пісьменніка новай сілы для далейшай работы.

Герой грамадзянскай вайны, страціўшы здароўе ў барацьбе за савецкую ўладу, Н. А. Остроўскі, будучы хворым, ні на мінуту не спыняў змагання за сацыялізм зброй мастанскага слова. Да апошняга моманту ён быў заняты творчай работай над новым раманам «Рождзеныя бурей».

Нікалай Остроўскі аддаў усе лепшыя галы свайго жыцця беззаставешнай барацьбе за сацыялізм. Дастойны сын свайго вялікай сацыялістычнай радзімы, ён быў блажэнна аданым справе партыі Леніна—Сталіна.

(БЕЛТА).

ЛЮБИМЫ ПІСЬМЕННИК

ВІШЕВСК, 23-ХН. (БЕЛТА). Некалкі дзён таму назав маладзё фабрыкі імя Клары Пятлі арганізавала калектывную чытку новага твору Остроўскага «Народзаныя бурей». На фабрыцы ўсе чыталі выдатны раман «Як гартавалася сталь». Нікалай Алексеевіч рабочы глыбока любіў. Вось чаму такі невыказаны смутак прынесла вестка аб смерці пісьменніка.

— Два разы я чытала кнігу «Як гартавалася сталь», — гаворыць камасолака Ісаяна. Асобныя месцы гэтага раману я перачытвала па некалькі разоў. Гэта кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

Пата кніга хваліла нас свайго вялікай праўды, мужнасці людзей, паказвала ў ёй. Не верыцца, што жыццё выдатнага пісьменніка спынілася.

— Мы ніколі не забудзем такога пісьменніка, як Остроўскі. Ён павінен быў 24 снежня на рады чытаць другі раздзел свайго раману «Народзаныя бурей». З такой непахітнасцю мы халелі пачуць яго голас! На яго творах мы будзем вучыцца, як трэба жыць і змагацца.

АБ ДАЗВОЛЕ СТВАРЭННЯ У БЕЛАРУСНАМ ССР НАРОДНЫХ КАМІСАРЫЯТАУ ЛЕГКАМ, ХАРЧОВАМ, ЛІСНОМ ПРАМЫСЛОВАСЦІ, ЗЕРНАВЫХ І ЖЫВЯЛАДОУЧЫХ СОУГАСАУ

ПАСТАНОВА ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАўЧАГА КАМІТЭТА САЮЗА ССР

У адпаведнасці з арт. 83 Канстытуцыі Саюза ССР Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР паставіў:

1. Завадзіць хадзініцтва Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і дазвадзіць стварэнне ў Беларускай ССР паступных саюза-рэспубліканскіх народных камісарыятаў:

Народнага камісарыята лёгкай прамысловасці,
Народнага камісарыята харчовай прамысловасці,
Народнага камісарыята лясной прамысловасці.

Народнага камісарыята зернавых і жывадодучых соугасаў.

2. Праданаваць Цэнтральнаму Выканаўчаму Камітэту Беларускай ССР у месцыны тэрмін запервадзіць палажэнні аб новаствараемых народных камісарыятах.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР М. КАЛІНІН.
Секратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР І. АКУЛАУ.

Масква, Крэмль.
22 снежня 1936 года.

ПРАЦОўНЫЯ БССР АБУРАНЫ БАНДЫЦКІМ НАПАДАМ ФАШЫСЦКІХ МЯЦЕЖНИКАЎ НА ЦЕПЛАХОД „КОМСОМОЛ“

Заклікаць да парадку зарваўшыхся фашыстаў

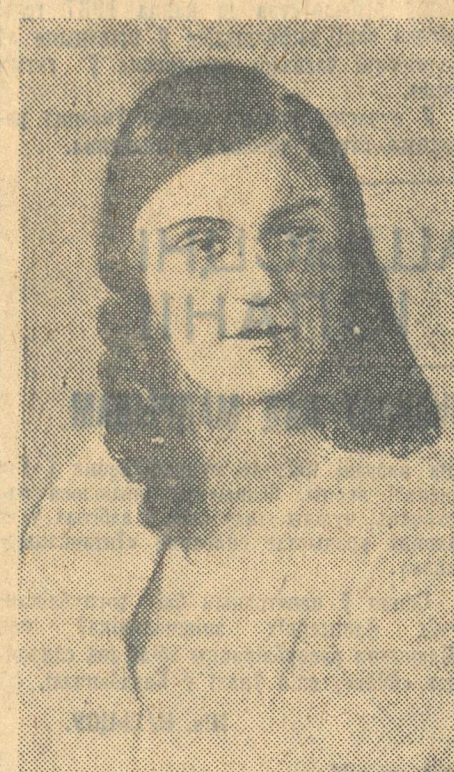
ГОМЕЛЬ, 23 снежня. Паведамленне аб нападе і загібелі нашага цеплахода «Комсомол» фашысцкімі ірацімі выклікала глыбокае абурэнне вольнага дзеяцтва дзеяслова парыхавіца. З усіх кавноў радзіўшыхся на ўсёй Беларусі дзеяслова дзеяслова парыхавіца. З усіх кавноў радзіўшыхся на ўсёй Беларусі дзеяслова дзеяслова парыхавіца. З усіх кавноў радзіўшыхся на ўсёй Беларусі дзеяслова дзеяслова парыхавіца.

ОПЕРА „ЕЎГЕНІЙ ОНЕГІН“ У ПАСТАНОЎЦЫ БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ТЭАТРА ОПЕРЫ І БАЛЕТА

С. МЕЛЬНИКАУ.

Рабочия-стаханаўцы фабрыкі ім
Магановіча.

оперу «Смерть Отелло» у постановку збірає російського діяряжанаго театру опери і балету. НА ЗДЫМКУ: першая карціна. Ларына — артыстка С. Ю. Друкер, няня — артыстка С. Н. Векрзсёнская.
Фото Казловіча (БСФ).

—◆—

роду і завяла, што аддасць увесь свой талент справе росквіту савецкага беларускага тэатра.

Опера «Еўгеній Онегін» у пастапоўцы Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балета. НА ЗДЫМКУ: першая карціна. Ларына — артыстка С. Ю. Друкер, няня — артыстка С. Н. Васкрэсенская.
 Фото Казловіча (БСФ).

ВЯЛІКАЯ СОВЕЦКАЯ РАДЗІМА

[illegible]

Прим панівників буржуазія робочі не бачили у буржуазній більшовицькій масі розділу. Вн любив свою країну, свої прапори народ, свою мову, свою народну культуру. Вн хоча бачив свою країну своєю народ свободним, щасливим, радощами. Тільки революційні робітні класи падали країніштвам своєю авангарда — комуністичній партії змагаєшся за установаження у своїх країнах і на усім світі такої ладу, де няма експлуатації, експлуататорів, няма паталуїтних асоцій, де усі виторговані скарби досягають найбіднішого народу, а шматків і розпастаються тільки таланти з гущини народу расітворюються щемом. Але робітні класи не відішли буржуазію більшовицьку, вони грунтуєшся на робітнім капіталістичнім ладе, змагаєшся супроти кривдавшини буржуазної націялістичної партії, тямом, якім панувачі класи спробують турбувати народніа маси. Робітні класи не можа ставіть себе задлячі оборону буржуазній більшовицькій, бо які для нас не маі, а мачиха. Готу їспішу їспішу за Марксом і Енгельсом заўвсім расітворюєш пролетаріату Лєніна, асоція у прогріялі імпералістичній війни. Тади маі бідні паражєнці. Але справа каренних

РАДЗІМА

Таварыш Сталін у сваёй гістарычнай прамове аб асялах гаспадаркавай 4 лютага 1931 года ўказаў: «У мучыну у нас не было і не маглі быць бабэшчыны. Але цяпер, калі мы звергі капіталізм, а ўлада ў нас рабочая, — у нас ёсць бабэшчыны і мы будзем астойлівыя ў незалежнасці. Для аховы незалежнасці сацыялістычнай бабэшчыны і неабходна было, — ўказаў таварыш Сталін, — у нашкарцейшых тэрмін дзейнічаць і аўтасталіць і развіць сапраўды большыя тэхнікі тамш у справе будаўніцтва яе сацыялістычнай гаспадаркі».

Гэтыя палажэнні нашых вялікіх настаўнікаў і ляжалі ў аснове ўсёй палітычнай напай напай, арганізацыйнаму абарону сацыялістычнага грамадства.

Перамогі індустрыялізацыі і калектывізацыі стварылі жалезны фундамент аб-

Але калі мы з'яўляемся абаронцамі Савецкага Саюза, то напмы класавыя ворагі: рэшты памешчыкаў і капіталістаў, якіх мараль аб звароне страчанага панавання пастойна беларусізаваны чыны за рубяжом адрацтва заклікаюць сваіх прыхільнікаў удараць у СССР з арміяй чужаземцаў, якіх заклікаюць імперыялістаў арганізаваць іх нападныя нападствы на Савецкі Саюз. Падтыя фашысцкія трагісцкія зінюфэцкія выразкі адрацтва сталі паражэннямі: вайнага Савецкага Саюза. Бараньба супроць сацыялізму, за рэстаўрацыю капіталізму, немечуша павіна была прывесці іх да згарты рэзіме, да згарты большаўшчыны прапоўняў усяго свету. Калі ўсе статкі кантравольных трагісцкіх зінюфэцкіх на падвал сацыялістычнага будаўніцтва былі біты, прэзэрнымі тадам засталася адна падава — на перамогу інтэрвентыў у вайну супраць Савецкага Саюза. Іны трагісцкія сабо зацалы актыву сацыялістычна паражэння савецкага ўрада ў выпадку нападу на іх імперыялістаў. Так падаты з палітычных сходаў падатыя актывісцкіх зямансрацкіх трагісцкіх зінюфэцкіх даказаліся да тэрамыстычных актываў, да згарты савецкай большаўшчыны. Так заварышыся ганейных слях ворагаў партыі і савецкага народу пераварышышыся ў прамых кантравольных чыкаў, ішнэаў, шгоднікаў і чысвенсарты фашысцкай буржуазіі, агентаў фашысцкай ахраты.

Ішнэ тады, калі трагісцкія зінюфэцкія знаходзіліся ў рэдах партыі, гэтыя палітычныя бандыты адрацтва абаранялі пункт гледжання паражэння савецкай краіны. Вуснамі свайго гавара Троцка-

гарозна війна. Тропкі, Зінюв¹ і Кімен² не заступили, що калі інтэрвенты нападну на Советскі Саюз, то яны скарыстаюць ваенную абстаноўку для звяржэння советскага Урада, для захопу ўлады і гуту лінію прадакціўта і зграю наймаліх раздзіх ўнушаў у выніку сваёй банізы Зінюв³, калі заступіў, што для звяржэння кіраўніцтва левіска-стасікаўскіх партыі і советскіх дзяржавы не варта сарніня і перад зачыў Далёкага ўсходу японскаму імперыялізму. Тропкі, Зінюв⁴ і Кімен⁵ сталі за паражэнне, якое звержне імперыялізм кіраўніцтва хочаць быць лобой паной, хоць-бы паной советскай зямлі, паной кавалка Далёкага ўсходу⁶. Ніяка няякая розніцы паміж імкненнім беларушчынаў і імкненнімі трапкіска-зінювскіх рэстаўратараў капіталізма ў нашай краіне. Гэтыя адліцы чалавечыя аднолькава ненавідзіць вялікі советскі народ.

Мы няпер дакладна ведаем, што баніты рыхтаваліся, пасля свайго прыхоту на ўладу, ператварыць нашу краіну ў прылатак усветнай капіталістычнай гаспадаркі. Значынячы гатовы былі распаўсюд агулам і ў розніцу вялікую советскую краіну, адкуль яе пазначэння басаць ці ў канісці іштэзмамэн капіталу. Капітуляцыя перад міжнародным імперыялізмам — вось сапраўдзая праграма знешняй палітыкі трапкіска-зінювскіх фашысцкіх марзаву⁷. Трапкіска-зінювскія шпіёны, забойцы, дыверсанты і агенты гэтаго пратраваўлі рука аб руку з прамымі рэстаўратарамі капіталізма.

Для прапоўных нашай краіны і для рэволюцыйных протэставу⁸ усяго свету няма нічога даражэй неатымальнасці

Наш совєткі патрыятызм не мае нічога агульнага з буржуазным нацыяналізмам. Мы поўны гонару за нашу вялікую краіну, дзе перамог сацыялізм, дзе запічана эксплуатацыя чалавека чалавечам. У нашай краіне ўсёабсягівае ў жыццё асветныя мары лепшых людзей чалавечтва, у нас ахвотнейшымі ваякімі ідэі асновапаможніцкаў марксізма. Наша краіна — краіна вялікіх тэмій чалавечтва — Лейнін і Сталін. Над буржуазным патрыятызм раздзілае народы, раснавае ж імі варажэнне, у імі Інтэрнацыя Імперыялізма, зь наш совєткі патрыятызм згуртавае ў адзінае пале 60 народнасцей, населяючых вялікі Саюз Совєцкіх Сацыялістычных Рэспублік. Наш совєткі патрыятызм перапаруна звязан з свядомасцю міжнароднай пратэратарыі саціалізацыі. Наша краіна, як гаварыў таварыш Сталін яшчэ ў 1931 годзе, з'яўляецца ўсёй краінай пратэратарыі ўсёх краін. Мы, робім сваю, поўнай перамогай перамагем ўвесь свет і асабліваж усе пратруае чалавечтва.

Лейнін яшчэ ў 1918 годзе пісаў: «Існава ў Інтэрнацыя «замаложання суспільства міжнародным сацыялізмам абавязана абараняць сацыялістычную бацькашчыну». Умапоўнаючы нашу рэзіму, нашу сацыялістычную бацькашчыну, мы з'яўляемся і інтэнацыяналізмам, і абавязаным абараняць адносіны міжнароднай пратэратарыі, так як наша краіна вель развіта ўсёх прагнучым, маям, які аспятае шлях прыгнечаным і эксплуатаемым народам усяго свету.

